

BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. im. Ossolińskich

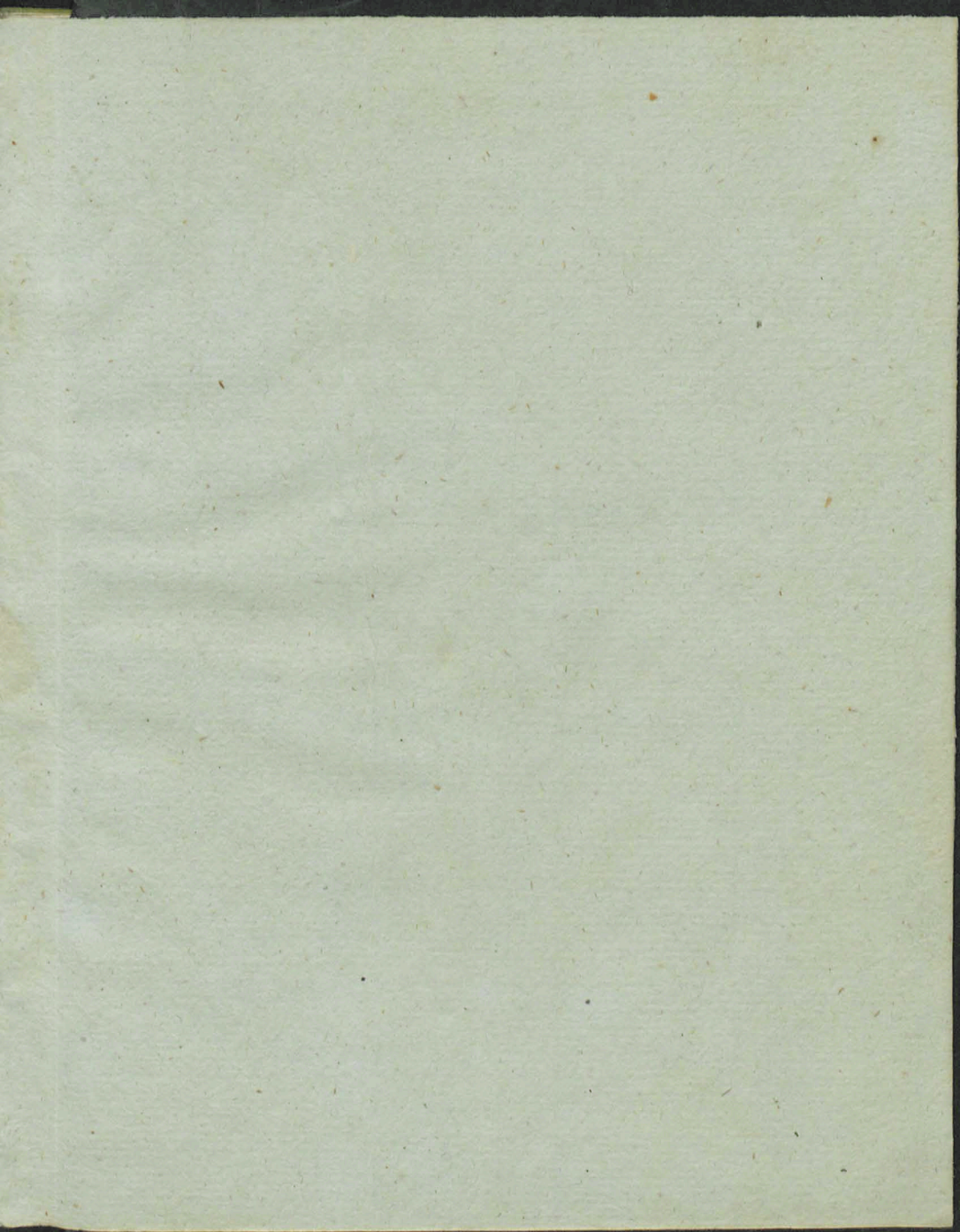
XVII 1,225

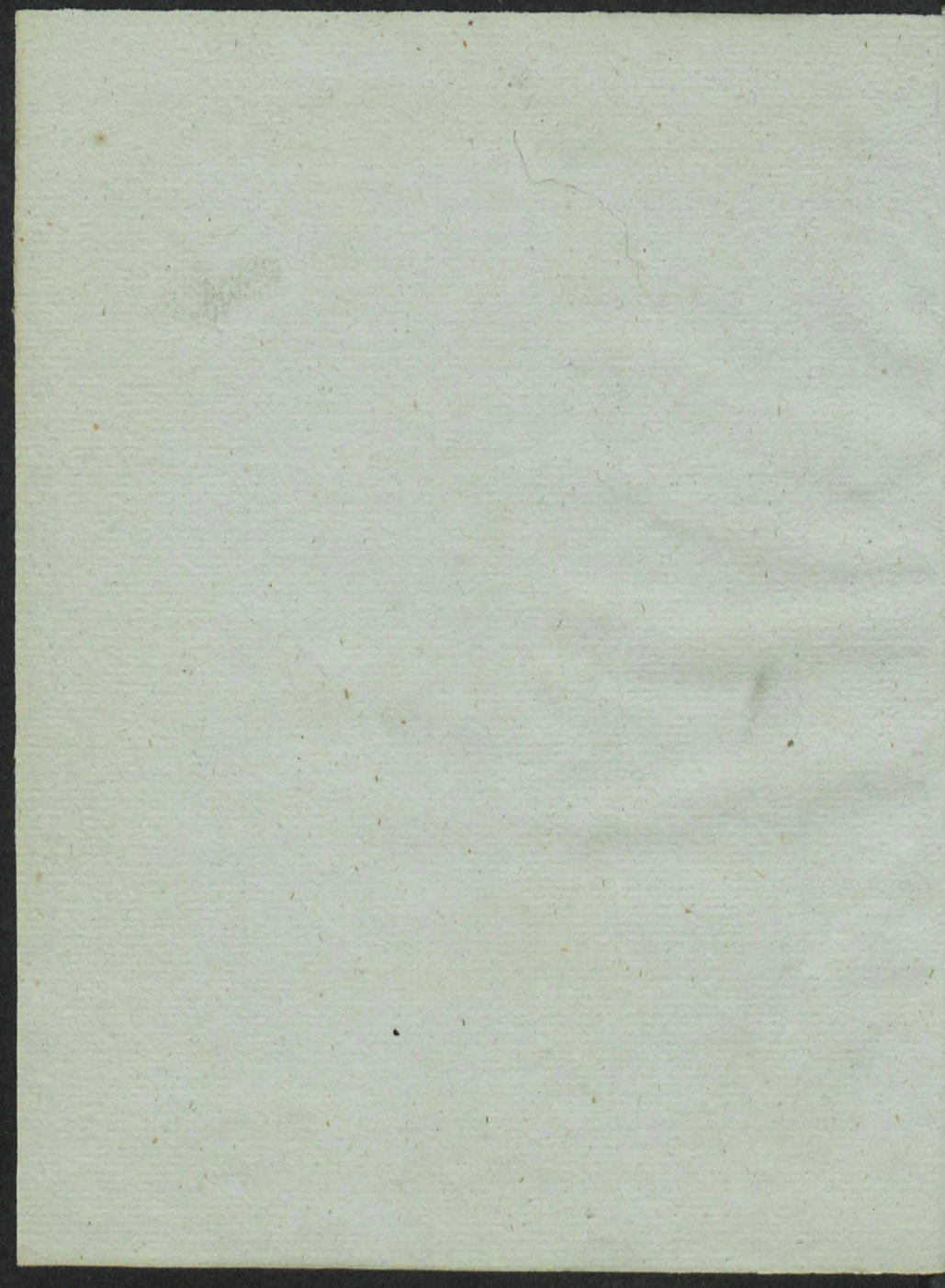
In obitu
Vincentii Wagnar.

1615

Pauline
du Grand.

V I R T V S.

CINERI SVPERSTES

MAGNIFICI DOMINI.

D. VINCENTII

WOYNA CAPITANEI INTVR

CENSIS AVLICI S. R. M.

à

morte victi

REVERENDISSIMO DOMINO

D. ABRAHAMO

WOYNA EPISCOPO METHO-

NENSI, PROT: APOSTOLICO

Suffraganeo & Canonico Vilnensi,

&c. &c.

per

ADAMVM STANKIEWICZ Stud: Humã:

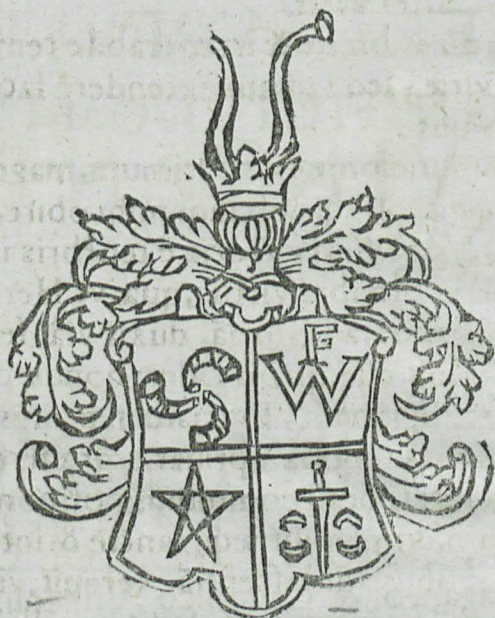
in alma Academia Vilnensi Soc: Iesu

exhibetur.

VILNÆ Ex Officina Iosephi Karcan. 1615.

IN STEMMA GENTILITIVM MAGNIFICI
DOMINI VINCENTII WOYNA.

XVII - 1225 - II

MARS, Ensi cecidit; nodo, defecit Acumen;
Sol, Lunis; WOYNAE, Forma; Corona, Tubis.
Hic Tuba bella vomit, parat Ensis, Luna secundat,
WOYNA ferit, feruet Gloria; Parca fuge.

MORS Fratris tui, Magnifici Domini VINCENTII
WOYNA, Præsul religiosissime, alijs commotioni est,
alijs admirationi. Sed non est cur commoueamur. aure-
um enim illud aurei vatis.

Stat sua cuiq; dies: breue & irreperabile tempus
Omnibus est vitæ; sed famam extendere factis
Hoc virtutis opus.

Primum commune omnibus; vltimum, magnis animis
tantum contingit. Itaq; non tam mihi obire, VINCEN-
TIVS visus est, quàm cum victoria è tenebris istis, in alijs
um abire orbem. præibat virtus, quæ vt Herculé quõ-
dam, sic istum arduâ, ad Gloriâ, duxit viâ. secutus hic,
& affecutus: maluit esse, quàm videri bonus. docuit dex-
terâ Deum, Religionem, Patriam in primis curæ esse
debere: patriæ commoda, priuatis præferenda: vitâ
ipsam, incolumitati boni communis postponendâ: in-
stituta maiorum, domi militiæq; sanctæ & integrè con-
seruanda. his artibus adolescentiâ exercuit, virilē ætatē
perfecit, refecitq; & præclare. sedit hoc illi; vt quoni-
am vita nostra fluxa est & fragilis, hoc magis, non intū-
brandam velo probitatis (vt quidâ subdoli faciunt) sed
vivo induendâ virtutū colore censuit. à laboribus or-
sus est; qui laboribus omnia vendere Deos sciebat. di-
cat Valachia, Moschouia, Liuonia, quid aliquando Woy-
NA potuerit; mihi superuacaneū hîc hærerere. Vastus a-
nimus non miserijs expleri, non periculis satiari, vnquã
pro

pro patriæ bono potuit. adeò probitate, cæterisq; bonis artibus abundabat. Durus adolescentiæ labor, quæ sua sponte in delicias diffluit: durus omni ætati, sed non *WΟΥΝÆ*. nouerat hic, Honestum ei vile esse, cui corpus carū sit. nouerat, nullā gloriā, otio, & scelere quæsitam posse esse diuturnā, quare deliros putauit eos, qui honoribus prius, quàm virtutibus studerent; vbi enim hæ florent; illi pariter. vbi hæ aruerint, etiā illi. His in se meos oculos, tuus Frater, Præsul religiosissime conuertit: cuius si facta intuear, solē mihi quendā, qui totū, posteritatis corpus illuceat, intueri videor: si vitā; sacrificiū quoddā Deo oblatū arbitror: si quidē optimus animus, pulcherrimus dei cultus est. ita non obijisse, sed abijisse: non occidisse, sed se occultasse credendus est. nisi illud in lite sit. Aduersus virtutē hoc possunt, & damna & iniuriæ, quòd aduersus solē nebula. habes igitur Præsul, religio: meæ admirationis argumentū. Scio non piacere tibi eas lachrimas, quæ otiose in mortui se pulchrū funderentur. Scio te Fratris tui charissimi desiderio teneri: sed iā multò magis teneris, cū eius tã beatam sortē admiraris. abijt ille: remanserunt facta, quorū tu familiaritate frui poteris: quod si velis & ipso: viuit in patriæ sinu, in hominū memoria, qui hominibus, qui Patriæ vixit. Huic ego non lachrimas, sed flores spargo: quorū odor, si minus gratus, ignosce; si non ingratus (quanquām rudis) ne abijce.

ADAMVS STANKIEWICZ.

IN PRIMVM STEMMA.

Embl: Tres Tubæ infantur a tribus bellis.

Mosc: Liu: Vala:

Tit: Gloria & honore coronasti eum.

INstrue WOYNA manus, validis quoq; brachia telis,

Ad tres te Martes, iam tuba terna vocat.

Fallor, in emeriti solennia militis, hæc sunt,

Quem stupuit Livo, quem Valachusq; Virum.

Nunc exarmati captivâ prælia buccâ

Victoriq; suo, læta trophæa canunt.

Viue decus Patriæ; si nos, si Patria tuta est,

Per quam tuta manum est, hæcne perempta manus?

Embl: Fama, tres Lituos, tribus mundi porrigit partibus

Tit: Vivite foelices, quibus est fortuna peracta, iam sua,

AD me victores, qui præmia quæritis, ad me.

Tres lituos dono, munera terna fero.

Marte ferox, virtute potens, & viribus audax

Miles, militiæ hæc, fert monumenta suæ.

Insidijs illum Mors sustulit; ausa quietum,

Quem non ausa fuit sternere Marte grauem.

Illustris vixit, moriturq; Illustrior. Huius

Laudis ego in terrâ, Gloria, testis ero.

Embl:

Embl: Mors tubam inflat, & ex ea vox egreditur

Memento mori

Tit: Viue memor lethi

ECquis in obscuro miles nouus æstuat agro,
Inflat & ingentem, fauce tremente, tubam?
Insolitus terret cunctos stupor, horror acerbat
Dum fera conclamat lingua; Memento mori.
Hac quondã Moschos, hac strauit WOYNA Suecanos,
Nunc clangore eius, territus ipse cadit.
Mutatus quippe est clangor, mutatus & hostis,
Vincitur Antiquus Miles, ab hõste nouo.

Embl: Nuncij tres cū tribus Lituis, Fides, spes, Charitas

Morienti WOYNÆ adstant.

Tit: Hodie salus huic domui facta est.

Hospitibus tantis placidam da WOYNA salutem,
Cernisne vt veniunt? vt noua dona ferunt?
Tres tria dona tenent, blandis quoq; vocibus instant
Vt mole hãc positã, patria regna petas.
Exitum vt æternet, feruens dilectio præsto est.
Præsto est cum donis, Spesq; Fidesq; nouis
Ipsa noua hęc res est; Litui qui bella canebant
Iam modo pacis amant foedera, Festa canunt.

IN SECUNDVM STEMMA.

Embl: Nodus suspensus e pinu
Tit Hic meta laboris

ALta est funestâ propendent vincula pinu,
Vincula cum nodo languida facta suo.
Ars, artem vicit; fractum est à robore, robur,
Ingenium nodi, Mortis ab ingenio.
Nunc illum pinu victrix suspendit ab alta,
Namq; semel pinus crescere cæsa nequit
WOYNÆ hic est nodus, WOYNÆ sic vita perempta est,
Dum rupit celeres, liuida parca, colos

Embl: Mors framea nodum discerpens.
Tit: Omnia sub leges mors vocat atra suas.

PER te sancta tuæ confessor fœdera legis,
Abdita ne prodas vincula, neue feces.
Nodus hic insigni WOYNARVM sanguine clarus,
Nobile & ingenij, Nobile sphyngris opus.
Illa sed infesto frameam dum deijcit ictu.
Præclara effudit viscera node tua
Non contenta fuit domini vitâ, in spolia audax
Et reliquas belli, brachia iecit, opes.

Embl:

Embl: Mors proponit mortalibus nodum.

Tit: Latet vltima dies.

QVid monstri ad nodū, totum Mors concitat orbē:

Quæ sphynx ista nouis vndiq; cincta dolis?

Iam non falce homines, iam vult superare Mineruâ:

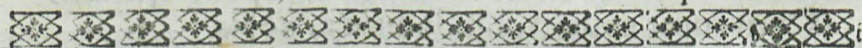
Emblema hoc quisquis, non capit, hic capitur.

VOYNA tuum stemma hoc, te capto iam illa triumphat

In te facta tuis ingeniosa malis,

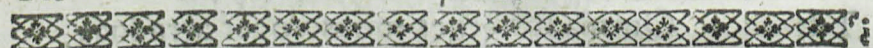
Dissoluit nodum, dum vitam á corpore soluit.

Horam dum ignoras, soluere lemma nequis.

Embl: Nodus á quatuor sagittis discerptus.

Tit: Puluis es & in puluerem reuertèris

QVattuor è quatuor stant spicula partibus orbis

Infixa in membris, optime node tuis.

Mirus amor, mirus domini cum stemmate nexus,

Quæ Dominum perimunt, his quoq; stemma perit.

A quatuor cecidit VINCENTIVS hostibus: in se

Dum Calor & Siccum, Frigus, & Humor agit.

Sic etiam nodus cecidit: par nobile viuat

Sitq; illustris Herus stemmate, nodus, Hero.

IN TERTIVM STEMMA.

Embl   Mors intuita 4. Lunas & Enses, corruit.
Tit: Ars arte vincitur.

Languentem stygio Mors certat fulmine WOYNAM
           In sæuè armatas præcipitare plagas .
 Dum struit hinc, atq; hinc, dum corpus captat inerme ,
           Intuita est mirum forte repente iubar
 Corruit ; ô magnum generoso pectore WOYNAM ,
           Hinc iam mors artes sumere, & arma potes.
 Virtutes quatuor , gladiumq; in corde locârat
           Retibus, insidias; Fata, necemq; , neci.

Embl: mors iacet sub ense & 4. Lunis
Tit: Fortior , melior .

Quòd gemat extremùm, quòd abactis occidat annis
           WOYNA, tuo fessus vulnere, sæue Ligo,
 Iam te victorem de tanto funere reris ?
           Respice quid Dominæ, fors ferat ista, tuæ;
 Tu WOYNAM ferro, gladio te WOYNA fatigat :
           Lumina tu claudis , mucro tuetur ea.
 non credis ? quatuor còeuntes inspice Lunas
           Contra te hos radios, hasq; tulêre faces.

Embl: Fama irridet victoriam mortis

Tit: Ex aduerso semine Fructus optimus.

REbaris miserum fieri, mors improba, WOYNAM,
Ut iacuit iaculis, præda petita tuis.

Fulget at ecce Ense, & triplicato lumine fulget,
Ornârunt magnum, sidera magna, caput.

Abstuleras solem ex oculis, Lunamq; iacenti,
non à te iubar hoc, amplius ille petet.

Pro Luna hac, quatuor; pro sole hoc, accipit ensem;
Iustitia huic regnum, quæ dedit arma, dabit.

Embl: WOYNA perruptis insidijs mortis, ad Christum

Tit: non obijt, abijt. (in crucem euolat

Ferali Christus dum finit in arbore vitam,
WOYNA etiam vitæ de statione fugit.

Credo subaudiuit: Si de tellure leuabor,
Ad me scelici cuncta vigore traham.

Ergo tractus eo est monstrarunt sidera callem;
Ipseq; morte sui est illaqueatus Heri.

non mors, non illum sceleratus terruit hostis,
Vicia, salute, est mors; victus, amore, Timor.

IN QVARTVM STEMMA.

Embl: Fortitudo WOYNAM supra tumulum cum
coronâ expectat

Tit: WOYNÆ Fortitudo.

LAurea ferta parat regali virgo decore.

Quorsum hæ delicix, num fera morta tibi?

Quicquid contueor, non est nisi mœror & Horror;

Ver tamen illa nouum, fertaq; veris habet.

Sic est. post hyemem, post tot certamina: WOYNÆ
Æternum referat, vis generosa, decus.

I WOYNA I fœlix, melioribus addite regnis,

Hic Hyemem finis, ver ibi vt incipias.

Embl. mucro, Lunæ, Galea, Tubæ, nodus, in fossâ
sepulchri cadunt.

Tit. VVOYNÆ Fossa

IN Domini Fossam, patefactiq; ima sepulchri,
Præcipiti currunt arma, Tubæq; pede.

Sensus inesse illis mortisq; cupido videtur,
magna hîc solliciti, signa, timoris habes.

nolunt in lachrymas, mœstas transmittere guttas

Ipsa volunt Dominum, funere, flere suo.

O quam grande malum, quam grandis facta ruina est,

Quam rursus debet tanta Ruina sequi.

Embl.

Embl: Mors piscatur in mari mundi huius. WOYNAE

Funus.

Tit: Vigilate, quia nescitis diem, neq; horam.

EFFera, Fallaces deducit retia, in vndas,
Et nouus, & nunquam visus in amne, Latro.
Nauigat in cæcis, audax Vincentius, vndis;
Vnda sed intumuit freta latrone nouo.
Heu dolor, in casses (quis crederet) obuius intrat,
Et sic in medijs, WOYNA feritur, aquis.
Mille vijs venit mors perfida. Discite Terræ,
Quæ modo piscator, post citharædus erit.

Embl: mors demetit Flores, & iuuentam vvoynæ

Tit: vvoynæ fatum iniustum

BLanda in nobilibus radiabant lilia campis,
Prô scelus infestâ, mors metit illa manu.
Et tu vvoyna taces? & sic sublimis abibit,
Clara decore tuo, floribus aucta tuis?
Refrænanda semel rabidæ est audacia dextræ,
Siccine iam nostris pessima ludet agris?
Lex vbi, vbi Iudex: licuit si tollere vvoynam,
At decus, & Flores, tollere non licuit.

Ostatniã

Qstátniá potyčká.

GDy legl zisty choroba / Gdy cžlonki dietwiały /
A boleści w wnetrżnościách srodze grassowály /
Woyná ná Woynę powstát : Zbroja Wádrość byla
Mieczem / Miłość ; Tarcia sie Cierpliwóść sławilá
Skromność sřzał dodáwálá / Spráwiedliwóść bilá
A wniebepiecznym rázie státeczność przyknelá
Stoi przy Pánie Vincenty / Krzyž choragięw twoia
Zwáp sie ná Kálwárya do wiecznego Źdroiá .
Zástanowi sie Woyná / wchá nádstáwuie /
A w tym Kóśá do sercá przez Kóści sturmuie /
Serce opánowáwřby Tryumf h spiewáć pocznie /
A Státeczność dobywřby Chrystusowey wlocznie /
Wderzy ná śmierć sřego : owá sie struřylá
Co rozumieř iáko tu wielká bitwá byla ?

Animusz Żolnierzski.

Owiádáy coř Wołoská Kráino widziálá
Kiedys ná twych gránicách Woynę Cnego miálá /
Držálás / kiedy ná Poniu wálczył záuřsonym /
Umdlewálás / gdy buiál z Palásem řkrwáwionym .
Polocř zás musiál sie łryc / leczác neřzne mury /
Kiedy nowe co ráz w nich džiálál Woyná džiury ;
Krwis plyná ář do tych cžás Inflanly zmedzone
Ktore do niego rece podnoszác zemdlone
Prořily o ratunek : dáł / bil sie / wygráwál /
Bog řeczéřcił / to sie ná to wřřystkiego wydáwál
Ná ktorę stronę / spoyřzyř / w ředzie Woyná slynie
Coř tedy śmierć wygriálá / teřli on ginie ?

Animusz

Animus pobożny.

A Kto może ogarnąć serdeczne skrytości?
Jaki miał Woyna w Boskiej postępek miłości?
Za Oycyznę tu walczył / o niebo się bitąc /
W Modlitwach / w postach / w trudach / y wciśkach żyjąc.
Dla tego w brew zajeżdżał nieprzyjacielowi /
Drogo sám wkazyjąc swemu Żołnierzowi:
Bądź w nocy / bądź w poludnie / zawsze był gotowy /
Na sercu nową radość / tryumf czując nowy
Pobożność wielką zbroją : czyni bezpiecznego /
Choćbyś go chciał do kráiu posłać podziemnego /
Obalił náń y gory / obalił niebiosá
Onemu to iáť Sbożu wdziejcholetniá rosá.

Żelność w spráwách.

D Obywáj Trąbo mocy / wysłáw Páná twego /
Dláš štuki / y mądrość Żołnierzá zácneho.
Nie raz się polá Trupem Jlantstkie przykryly /
Nie ráz rzeki / rzekámi krwáwemi / plyneli /
Skoro Woyna byłowác począł Woystá śmiałe /
Z swym Tropem prowadzić ná Woystá uchwałé:
Obaczyłbyś był w ten ciás / iáť ponie iekáły /
Jáť się zbroie pádály / iáť dsiátá huczáły
Ludzie iáko mákowky stracone / lecieli /
A drudzy oczekiwác do końca nie śmieli.
Kozum to znác spráwował: rozrywká tu byłá
Bez kłorey / nic nieumie / by náwiestzá silá.

Koń Lyncerzki.

A Oj wesołem nie szelá po namiotách ckiem/
Ani hárdem po polách pot skákuie trokiem.
Smiałá Grzywá wpádlá / smetná wiśi głowá/
Truchleigcey odpádlá od nogi podkrowá.
Miásto Páná / plászcz czárny siedzenie záprywá/
A we wnatrz krwáwe oczý pláč rzewny porywá.
Wsercu bol zásiádl miejsce / boiáśń Krzywi nogi/
A wuśách miásto Traby śmierc y pláč łrzy mi frogi.
Coś sie stálo bestyż / álboć iuż umierá?
Álboć tám kto przeszłi z niego duśe zdsierá?
Połi byl Pan / pety on: znác niechce drugiego.
Chacź wierny Animusz si gi serdecznego.

Wież.

A Kzy / dretwieie / znác że byl wráże niebezpiecznym/
Boć sie wiec przed tym scieral y z Szwedem serdecznym.
Kosť go to podobno zmetyła zndziłá/
Trudno tám gory sukác / gdsie ni rowna sílá.
Szukál gdsieby śmierc ránil / nie widziál ni ofá/
Ni wśu áni cilonkow śmierciac do boká/
A ták záwśydzil sy sie wrośt w frogiey teńi.
A Pan zosiál ná márách z wiedziiony od trońi.
Wśáyje tu w Kynstunkách / ábo w smiałym boiu/
Opusci cie to wśyśtko przy ostátnym znoiu.
Sroga to názbýt Kosá / ná ktorey stinienie
A śmierc ná ludzje páda / y ná zbroie drzzenie.

Kopia.

SToi zdumiála / pátry tu niebu Kopia/
A ono sułnem czárnym chłopie ia obwiíta:
Doziera zniey plászcz wesoły / by sie nie wznosiła
Ze kiedys / y páncerze / y zbroie przeżyła.
Gdzieś bywała Kopia? Kosa cie szukała
A ná twoy Zab / swe ostrze zeby gotowała.
Miásto ciebie Pan leży / Pánás wtráciła
Aniś Páná bronila / aniś sie zemściła/
A oná smutne wznioższy tu gorze tykánie
Oszukałes sie mowi / oszukałes Pánie.
Jám zgola chciała śmierci wytrzasnąć wnetrznosci
Alisćim przeleciála przez dziurá we kości

Zbroia.

SPoyrzyńa mie / ská h iáńis z mych oczu wychodzi/
Zgola ze mnie (niestetyś) śmierć sie nowá rodzi:
Oczu ni ná m / ni wśu / ni mórgu / ni ciála;
O wo zgola: iuż śmierci podobná sie stála /
Byłá m / gdym Páná mego w Woysku odsiewála;
Umierám / otom dusze moiey postrádała.
Dniálám iá y wśce przebiłác y rotę /
A strzály názád cofác / y ogniste broty
Teraz iuż / nic nieumiem / ni rece / ni nogi /
Ná zwyczajne żołnierskie chęć sie ruszyć drogi.
Już też poyde pod ziemię / bo bym sie wstydziła
Gdy by mi kto zárzucił / zem nie mójná była.

**Tę Háci P. Elzbiecie Woyniney We-
solowskiej Paniey á Dobrodziejce mo-
iey Miłościwey.**

W Oległa droga Głowá / Któż mi lzy ugási
Kiedy Miłość y Bolesć co dzień serce kwási ?
Wstydu tu nimáš žádnego
Kiedy / pláče cnotliwego.

Jáli Vincentius Solnierz poległ stáwny ?

Jáli Tryumbh iego w Isláncích byl dawny ?

Czy y Cnota iuž záginie ?
Ktora Woyná zácný stynie.

Nie jest ták / nie lekáš nigdy śmierci Cnota /

Nie leży spráwiedliwość podćieta v Plotá /

Bezpiecznie býyrość wojuie /
Choć y pieklo ná sís czuie.

Ale poległci poległ wšyřtkim oplárány

A nabársiey Cná tobie Matzonko žádný.

Všech iák kwiát wpošřzod láta

Toć to falš márnego swiátá.

Ty jednáš mežnym sercem zwoyciežay žálosti /

Cne iego spráwy niechci dodáig rádošci /

Te śmierć ná głowe poráža /

Te ten smutek wšyřtek zmáža.

A zwoleščá gdy pospolu z Chryřtusem z tad z chodzi /

Šnać je mu sís šćesliwie wtym boiu powodzi

Wojuie on / Bog wojuie

A iego z Arzyšá rátuie /

Šćesliwaš to potyczká / ná ktorey škárb nowy /

Solnierzowi swoiemu Bog dáć jest gotowy /

A pákry / iák sís potyká /

A gdy zwoyciežay wyřzyká /

Šámná

Zámna o Wierny slugo ná wječne wesele /
Zástawiles sie zá mnie / až do śmierci śmiecie /
Smierć ci zápláce żywoctem /
Sluzba niestychným zlotem.
Czy śmierć to? czy tu pláć? gdy iest przeniesiony
Z krzyzá / z swiátá ; ná niebo / ná wysokie strony /
Wstyd tedy pláć takiego
Przyáciela / Ná wyjšzego.
Ale dobry? Wiac Dobry poydzie do Lepšego
A dobro to skonczone / do Lú skonczonego
A tu sis może zepřowác
Atám iuž bedsie Pánowác.

Hey Došci P. Annie Wopniánc
Wilkotátowey Stánkiewiczowey Wop
skien Zmudzkiey Pánien Wacce y
dobrodzieyce moiey Wilošciwey.

Je záwše froga lupi zimá role /
Nie záwše przykry deřež zálewá pole /
Bywa tež ten čas / kiedy slonce czołem
Swieci wesołem.
Ráz ziemiá śniegiem przyćisniona leży /
Drugi ráz w niebo z kwiateczkami bieży /
ROZNOSC iest Páni / tá háfuie lzami /
Tá rostossami.
Záluw slyše / Páni Máttá srodze /
Ze Pán Brat chodsi po umárlych drodze .
A což mam czynić? czego sie spodšiewác?
Pláć czy špiewác?
Kaze

Káže mi pláć Mowá pospolitá/
Káže mi śpiewáć tájemnicá skrytá/
Powiedz Apollo/ czego sie spodziewáć
Pláć czy śpiewáć?

Śpiewáć mi káže Żołnierzowi cnemu /
Podáte Trąby ku pienu wódzicznemu/
Nie trzeba pláć sławnego żywotá
Táć rádzi cnotá.

Teraz dopiero Woyná ná świat wśchodzi/
I życ poczyná / y iáby sie rodzi/
Aby przebywał z Bogiem ná Sionie/
w Wieczney Koronie.

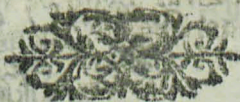
Tá niebezpieczna záwsze chwila bylá/
Nie dziś wiedz iutro/ przecie by zdrádzila/
Aby dowiodla do grobu smutnego
Oskarżonego.

Lecz ono słońce ná wieki świecące/
Kaz rozświećiwşy serce ślepiące/
Czyni bezpiecznym ná wieki w Syonie.
Przy Bożym Thronie

Do tegoć wieku woyná sie národził /
Do tegoć w postug modlitwe wychodził/
Uzbroiwşy sie Wódza swego ciałem
Jáć mocnym dżiałem .

A wiedz tu pláć y śmieć sie z tego/
Ze przyśledł zdrowy do kresu onego?
Niecháy ten pláćże który w one strony
wzdycha strápiony.

A jeśli przecie iákie w sercu wáły /
Poburzwşy sie wesolość wygnaty /
Wygnać ie trzeba / bo gdy te śláleja
Członki drętwieja.

Musy vvoynie vvienczui~~x~~, y z nim Tryumphui~~x~~

STanie do bitwy Woyná / y Smierc sja stávilá /
 Wnet prześliczna Mu hordá / Woyna obstarilá
 Calliope w tym zá rym: Wależ Woyni szczęśliwie;
 Cnotá / Miecz / Wasel / Miesiąc / sprzyiając Chętlivie.

Clio mowi / ia beda te spráwy spiewáá /
 R moc żołniersk~~a~~ s~~z~~wiátu przepowiadáá:

Pułnocne záś narody y wśelkie Kráiny /

Sdumieig sja / y zbiegá ná te Nowiny.

Thália rzecze / ia Wientec vrobie /

R głow~~e~~ zacn~~a~~ / ślicznie przyozdobie /

Niech Żolnierzá widzi swego

Cnotá / nieprzekonánego.

Melpomene z Trabámi śmiála wyścoczyłá /

R zátrabiwšy / ták sja / do mowy wruřyłá /

Slucháć Ziemió / slucháć Morze /

R ty ś wietnoiaśny D wozze /

Woyná z śmierci tryumphiue /

Woyná w wiek wieczny wstepuie.

A Terpsichore Cytháry dobywa /

R do weselá siostr~~e~~ wesolych wywa /

Arzyknimy mowi / Nowe słońce w s~~z~~hodzi /

Nowá myśl rodzi /

Euterpe záś piżecz~~a~~ dobáie wśliczności /

R do tákiego boiu wywa Wiel nojności /

Woyná walczy / Woyná b~~i~~e /

Woyná z walczy / Woyná Żb~~i~~e

Smierc ná głow~~e~~ rozładá.

Oráiná do Niebá wycieſce p~~o~~státe /

Wschodzącego tá piośń~~a~~ / Grázo czeřuie /

Witepus / Krolus / áż ná wieki /

Cci cie Cnotá / czeř~~a~~ y wieki.

